

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.208 van 11 maart 1999
in de zaken A. 64.906/VII-17.579
A. 65.965/VII-17.580.**

In zake : I. XXX
II. XXX, in eigen naam en namens haar
minderjarig kind XXX
die woonplaats kiest bij
Advocaat T. DEBROCK,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Lombardenvest 22

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
XXX nationaliteit, op 31 juli 1995 heeft ingediend om de
vernietiging te vorderen van de beslissing van 16 mei
1995 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen,
Eerste Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd haar
als vluchteling te erkennen;

Gezien het verzoekschrift dat verzoekster,
handelend in eigen naam en in haar hoedanigheid van
wettelijk vertegenwoordigster van haar minderjarige zoon
XXX, beiden van XXX nationaliteit, op 16 oktober 1995
heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het
op 17 augustus 1995 betekende bevel van de Minister van
Binnenlandse Zaken om het grondgebied van het Rijk te
verlaten;

Gelet op het arrest nr. 58.746 van 22 maart
1996 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van
de tweede bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikkingen van 10 februari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij in de zaken A. 64.906 en A. 65.965;

Gelet op de beschikking van 26 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 maart 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Th. DEBROCK, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat XXX, van XXX nationaliteit, op 4 februari 1993 samen met haar zoontje XXX in België aankomt en op 8 februari 1993 het statuut van vluchteling aanvraagt; dat deze aanvraag op 20 januari

1995 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als volgt wordt verworpen :

"De echtgenoot van betrokkene zit sinds 1990 in de gevangenis omdat hij tijdens een stage in de XXX de andere deelnemers tegen het XXX regime zou hebben opgezet. Ook betrokkene werd toen geconvoceerd om na te gaan of zij niet medeplichtig was. Ze werd evenwel nooit gearresteerd. Hun huis werd door de overheid in beslag genomen en betrokkene diende bij haar ouders in te trekken. Betrokkene leefde daar zonder noemenswaardige problemen tot haar, in België erkende, zus in 1992 op bezoek kwam en een tenlasteneming kon regelen.

Vooreerst is het relaas van betrokkene voor het Commissariaat-generaal niet vrij van tegenstrijdigheden met het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo verklaarde zij daar dat haar man op 10 april 1990 was gearresteerd en dat zijzelf op 13 april geconvoceerd was. Voor het Commissariaat-generaal daarentegen zou haar man op 26 maart 1990 zijn opgepakt en dateerde haar convocatie van 10 april 1990.

Verder blijken uit haar verhaal onvoldoende elementen om te kunnen spreken van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Zijzelf werd immers nooit gearresteerd en op de inbeslagname van het huis in 1990 na werden geen andere ongunstige maatregelen jegens haar genomen. Betrokkene leefde probleemloos bij haar ouders tot op het ogenblik van haar vertrek. Nadat haar zus in 1992 op bezoek was gekomen, bekwam betrokkene zelf een paspoort en verliet volkomen legaal het land, wat evenmin wijst op mogelijke problemen met de autoriteiten.

Om deze redenen kan betrokkene niet worden erkend als vluchteling in de zin van art. 1, par. A, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951";

dat verzoekster op 3 februari 1995 tegen deze weigeringsbeslissing beroep aantekent bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen; dat dit beroep op de zitting van 16 mei 1995 wordt opgeroepen; dat verzoekster op deze zitting, bijgestaan door haar Raadsvrouw, wordt gehoord; dat dezelfde dag de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de in het eerste verzoekschrift aangevochten beslissing neemt waarbij het beroep ontvankelijk maar ongegrond wordt verklaard en de

erkenning van de hoedanigheid van vluchteling derhalve wordt geweigerd; dat deze beslissing rust op volgende redengeving :

"Overwegende dat appellante voorhoudt dat haar echtgenoot, XXX, in 1988-1989 naar M. werd gezonden teneinde aldaar te gaan studeren; dat hij evenwel verplicht werd te werken; dat toen hij werd aangeduid voor een tweede studieopdracht, hij de deelnemers van zijn groep inlichtte over de werkverplichting; dat hij daarop op 26 maart 1990 werd aangehouden en op 8 juni 1990 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van tien jaar wegens activiteiten tegen de regering; dat appellantes woning en huisraad werden geconfisqueerd; dat zij acht maal werd ondervraagd door de politie en dat zij op 12 juni 1992 tijdelijk werd ontslagen als lerares wiskunde; dat haar zus die in België woont in augustus 1992 stappen ondernam zodat zij in oktober 1992 een paspoort verkreeg en een visum voor België waarmede zij op 3 februari 1993 aan boord ging van een vliegtuig dat haar naar België bracht;

Overwegende dat de opzichtsmaatregelen genomen maatregelen voortvloeien uit de activiteiten van haar echtgenoot;

Dat de kwestieuze maatregelen (acht convocaties, confiscatie en beperkt beroepsverbod) in redelijkheid beoordeeld, evenwel niet dermate ernstig zijn dat zij aanleiding kunnen geven tot een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951";

dat verzoekster op 17 augustus 1995 bevel krijgt om het grondgebied van het Rijk uiterlijk op 16 september 1995 te verlaten; dat dit bevel, dat op haar niet-erkenning als vluchteling steunt, in het tweede verzoekschrift wordt aangevochten;

Overwegende dat de zaken gekend onder de nummers G/A. 64.906/VII-17.579 en 65.965/VII-17.580 dienen te worden samengevoegd wegens verknochtheid en dat in één arrest uitspraak dient te worden gedaan;

2. Over de gegrondheid van het beroep in de zaak nr. 64.906.

Overwegende dat verzoekster in een tweede middel aanvoert dat de bestreden beslissing genomen is met schending van artikel 57/22 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, doordat ze voorbij gaat aan het feit dat verzoekster "benevens het ontslag uit haar functie (...) ook een beroepsverbod kreeg opgelegd tijdens haar proces", dat "derhalve de vervolging tegen (haar) op 04.08.1992 nog geen einde had genomen, gezien nog een proces tegen haar persoonlijk zou volgen", en dat de bestreden beslissing bovendien niet aangeeft waarom confiscatie van een woning in eigendom en beroepsverbod geen ernstige maatregelen zouden zijn;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord repliceert dat "de affirmaties van verzoekster (...) niet van aard (zijn) aan te tonen dat de bestreden beslissing niet op verantwoorde motieven zou steunen, dat de Vaste Beroepscommissie verwezen heeft naar alle ingeroepen maatregelen die ten haren opzichte werden genomen" en dat ze "haar appreciatierecht nopens de door verzoekster aangehaalde feiten niet (heeft) overschreden, en haar beslissing naar rechte (heeft) verantwoord";

Overwegende dat verzoekster, die sinds 1980 lerares wiskunde was in een middelbare school, in het beroepsschrift gericht tot de Vaste Beroepscommissie uiteenzet dat nadat ze medeplichtig werd geacht aan de activiteiten van haar man, die op 8 juni 1990 werd veroordeeld tot tien jaar gevangenisstraf wegens activiteiten tegen de regering, na een tijdelijk beroepsverbod en een onderbreking, gedurende welke ze opnieuw aan de slag kon, vanaf einde 1992 een definitief

beroepsverbod kreeg opgelegd; dat de Vaste Beroepscommissie het beroep afwees omdat "de kwestieuze maatregelen (acht convocaties, confiscatie en beperkt beroepsverbod) in redelijkheid beoordeeld evenwel niet dermate ernstig zijn dat zij aanleiding kunnen geven tot vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951"; dat de Vaste Beroepscommissie in deze considerans het voor de beoordeling van de asielaanvraag zeer belangrijk gegeven van het definitieve beroepsverbod naast zich neerlegt en het slechts heeft over een "beperkt" beroepsverbod; dat de onjuiste weergave van de verklaringen van verzoekster een redelijk oordeel uitsluit en bijgevolg de Raad van State niet in staat stelt zijn controle op de wettigheid van de bestreden beslissing uit te oefenen, en meer bepaald om uit te maken of de aanvraag tot het verkrijgen van de hoedanigheid van vluchteling om al dan niet rechtens verantwoorde motieven werd afgewezen; dat voorts de Vaste Beroepscommissie in de bestreden beslissing aanvaardt dat ten aanzien van verzoekster een aantal maatregelen werden genomen, met name confiscatie en beroepsverbod; dat ze evenwel in het geheel niet toelicht waarom de confiscatie van een woning en een beroepsverbod onvoldoende ernstige elementen zijn om aan de grondslag van een vrees voor vervolging te kunnen liggen; dat aldus uit de redengeving van de bestreden beslissing niet genoegzaam blijkt waarom de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling werd geweigerd; dat de bestreden beslissing niet afdoende met redenen is omkleed en aldus het motiveringsbeginsel schendt, als verwoord in artikel 57/22 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat het tweede middel gegrond is; dat de met het eerste verzoekschrift bestreden beslissing bijgevolg moet worden vernietigd;

3. Over de gegrondheid van het beroep in de zaak 65.965.

Overwegende dat bij huidig arrest de beslissing van de Vaste Beroepscommissie wordt vernietigd; dat derhalve als gevolg hiervan ook het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten dient te worden vernietigd; dat dit bevel immers steunt op verzoeksters niet-erkenning als vluchteling door voornoemde beslissing van de Vaste Beroepscommissie,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken gekend onder de nummers G/A. 64.906/VII-17.579 en 65.965/VII-17.580 worden samengevoegd wegens verknochtheid.

Artikel 2.

Vernietigd wordt de beslissing van 16 mei 1995 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij XXX de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling wordt geweigerd.

Artikel 3.

Dit arrest zal in de registers van bovenvermelde Commissie worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 4.

De zaak wordt, in zoverre zij het beroep betreft tegen de beslissing van 20 januari 1995 van de Commissaris-generaal van de vluchtelingen en de staatlozen, verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

Artikel 5.

Vernietigd wordt het bevel om het grondgebied te verlaten, aan XXX, optredend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigster van haar minderjarige zoon XXX, op 17 augustus 1995 ter kennis gebracht.

Artikel 6.

De kosten van de beroepen, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf maart 1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
M. MILOJKOWIC, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

D. MOONS.